

OK, Ahnika
Hrošja koba
Gorenjska

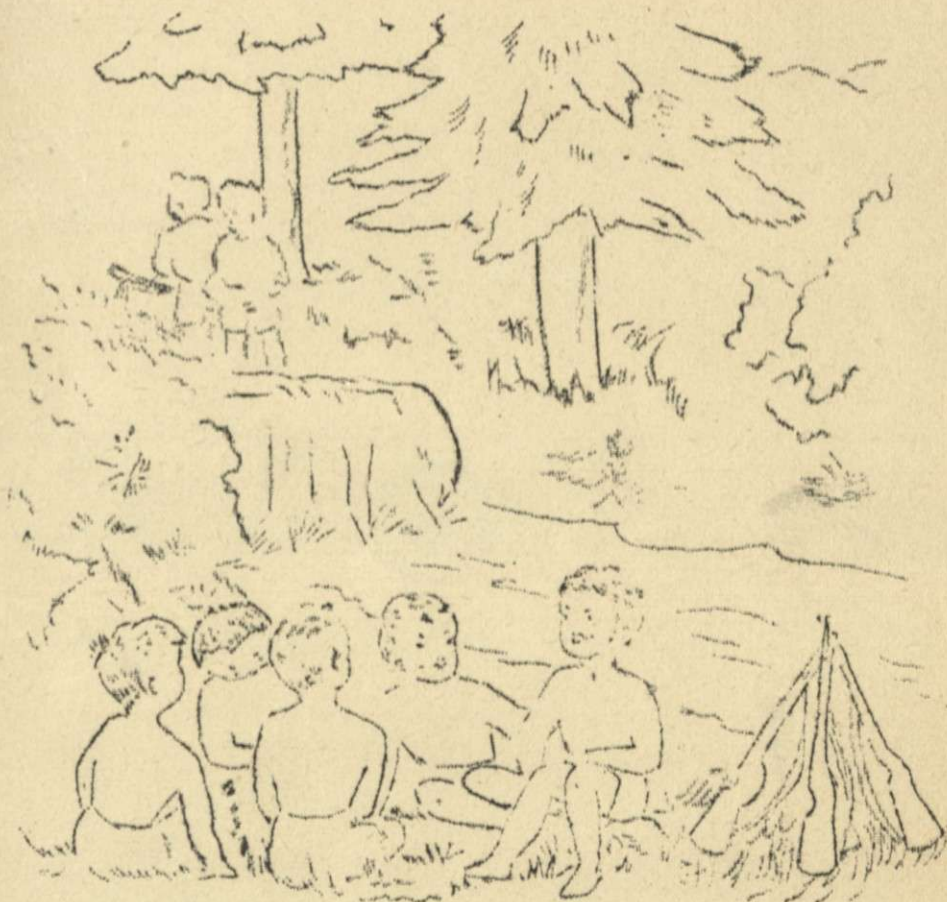
P1096

Uprala: Guba
Nasl. : Ljubič
Petro : Tancik

820 izvodov
6. 9. 1944.

Gorenjski

PIONIR

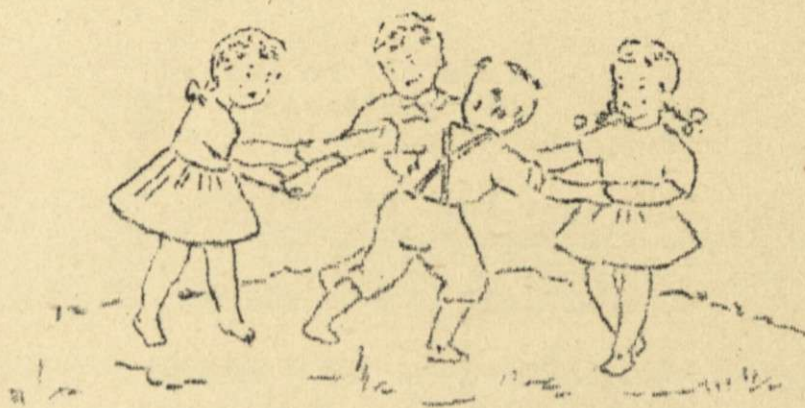

AVGUST

1944

Izdaja POOF za Gorenjsko

Pionirsko kolo

Tine, Tone, Jurij, Meta,
pionirska to bo četa,
in tovariši estali,
kolo bomo zaigrali!

Tovariš Tine, ti bo Tone
in upravljal boš kanone.
Tovariš Tone, ti boš Tine,
na cesti boš polagal mine.

In Peterček junak bo cel,
sam nosil bo topovsko cev.
Kurir bo Janez, jaz bombaš,
a Jurij bo poveljnik naš.

In Jelka nam bo komisarica,
perica naša naj bo Darka.
In kuhar bo sosedov sin,
zdravnik tovariš bo Martin.

No, mislin je že cela Meta.
Še bolničarka naj bo Meta.
In kot dobri partizani
orožje naredimo sami.

Zdaj pa v lozo bršč hitimo,
da skrivače polovimo;
in postavimo zaseče,
da sovražnik nas ne zmede.

Zdaj, tovariši, vsi v stroj,
da odpravimo se v boji!
Pološaje zavzemimo,
pred premočjo ne zbežimo!

Postojanke razpodimo
in domove si rečimo!
Juriš, juriš nad sovraga,
jutri bo že naša zmaga.

Marija Drnovšek.

PIONIRJA PRI VISOKI POLITIKI

Stanku Primožku: "Ali veš, kdo je Churchill? Primožek: "Vem, angleški ministerski predsednik!" Stanko: "Že res - to vsak ve, ampak to še ni vse. On je najboljši politik angleške države, ki je največja na svetu."

Primožek: "No, pa kaj potem? Naš maršal Tito je pa najboljši vojak in največji borec proti nemškemu fašizmu na Balkanu."

Stanko: "Vidiš, to je ravno tisto! Le poslušaj: Churchill je prišel v Rim in se je tam sestal z našim maršalom Titom in se dva dni z njim razgovarjal. Boš videl - zdaj se bo pa nekaj velikega zgodilo. In to bo najbrže tu pri nas v Jugoslaviji. Meni se kar zdi, da bo zdaj prav kmalu konec vojne!"

PIONIR MATEVŽEK

Matevžek je bil sirota. Mama mu je umrla, ko je bil še čisto majhen. Njegov oče je bil delavec v tovarni. Ker čez dan očeta ni bilo doma, je za malega Matevžka skrbela soseda.

Matevžek je dopolnil osem let. Vsak večer, ko se je oče vrnil z dela, se je pogovarjal z Matevžkom o gradih domačih izdajalcih. Oče je Matevžku pripovedoval, koliko so ti Nemci že postrelili njegovih tovarišev delavcev; veliko jih je pa raje odšlo v gozdove in imajo sedaj puške, da lahko branijo sebe in domače pred pritepenci.

Matevžek je ob takim pripovedovanju zaso-vražil vse te ljudi. Vsakemu Nemcu se je izognil, če ga je srečal na cesti.

Matevžek je vsak dan zahajal k svojim tovarišem pionirjem. Menili in posvetovali so se o tem, kako bi škodovali Nemcem in pomagali partizanom.

Nekoč je bil za Matevžka grozen dan. Očeta ni bilo doma. V njegovo stanovanje so vdrli Nemci. Vse so pretaknili in razmetali. Grdo so kričali nad Matevžkom - nič jih ni razumel - ali vesel je bil, da niso našli očeta.

Oče je odšel k partizanom. Matevžek je odselej stalno bival pri sosedi.

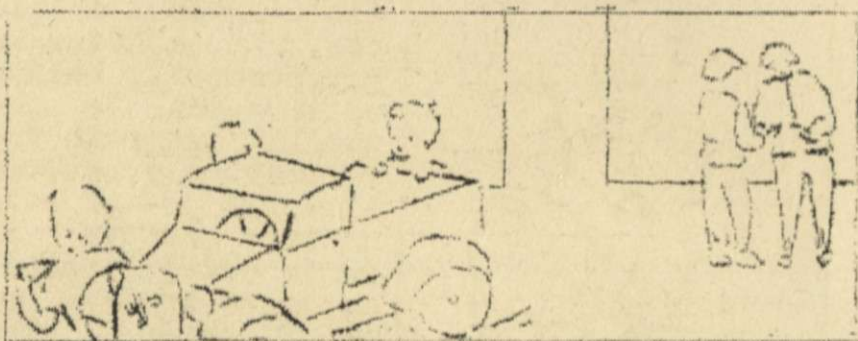
Ne dolgo za tem so zopet pridrveli v vas nemški avtomobili. Polni so bili vojakov, ka-

tere je Matevžek tako sovražil.

Vojaki so brezбриžno postajali okrog avtomobilov.

Kaj hitro so se med nje pomešali pionirji. Spočetka so le od zunaj ogledovali in otipavali avtomobile. Ker pa se vojaki niso menili zanje, so hitro postali bolj predrzni. Plezali so v avtomobile, poskušali sedeti za krmilom, semintja je kdo pritisnil na hupo, da je zatrobilo.

Matevžek je sam šaril po nekem avtomobilu.

Stikal je po predalčkih in se oziral okrog. Nемец pri avtomobilu se je pravkar odstranil - cigareto je šel prižigat k sosedu. Matevžek je izkoristil priliko. - Smuk - in v hlačnem žepu je imel lepo pištolo. Še enkrat se je previdno ozrl okrog - nihče se ni zme-nil zanj. Brž jo je uvril proti domu.

Doma je dobro skril pištolo. Samo teti - sosedi jo je pokazal. Ta se je grozno prestrašila in rekla, da mora pištolo takoj ne-sti nazaj.

Matevžek se je uprl. "Pištolo bom nesel očetu", je rekel.

Drugi dan je skupinica pionirjev z Matevžkom nesla pištolo partizanom.

"Očetova bo" je vsa pot v duhu ponavljal Matevžek.

Takšni naj bodo pionirji!

Tovarišica Marica nam piše:

"Pred enim letom so prišli v našo vas gestapovci in ustrelili 30 vaščanov, med njimi tudi očeta 8-letne Anice in 10-letnega Jožeka. Joj, kako so takrat pri njih jokali! Čez kaka dva dni pa je jok čisto potihnil. Kako to?

Tako je bilo: mati si je obrisala oči, zbrala je otroke in jim povedala, da se ne smejo več jokati, ampak, da morajo vsi delati, da ne bo domačija propadla. In je še rekla, da morajo vsi zato delati, da bodo imeli partizani kaj jesti. Saj partizani preganjajo Švabe, ki so ubili očeta.

In kako od takrat delata Jožek in Anica, ki sta postala pionirja in se jima zdaj reče Janko in Metka!

Metka pometa, riba,
pospravlja, kuha -
cela gospodinja je;

Janko pa šivino o-
pravljaja, kosi, na
polje hodi - pravi
gospodar je.

Nova šola - novo veselje

Minka in Lovro sta bila sosedā. Hoditi sta morala v nemško šolo. Nerada sta hodila v šolo in bala sta se učiteljice, ki je govorila same tuje, nerazumljive besede.

Vsak dan sta Minka in Lovro komaj čakala, da je bil končan pouk. Vsa vesela sta hitela domov. Naslednji dan pa je zopet oba morila skrb - zopet bosta morala iti v nemško šolo.

Zgodilo se je, da so prišli v vas partizani. Zagrozili so tuji učiteljici, da ne sme več potujčevati slovenskih otrok. Tujka učiteljica se je prestrašila in je za vedno odšla.

Nekega dne prihiti Minka vsa vesela k Lovru in mu pove, da je bila v naši novi šoli. Učili so se slovensko brati in pisati.

Drugi dan se je pridružil Minki še Lovro. Kako rada hodita zdaj mala pionirja v slovensko šolo. Vedno komaj čakata učne ure. Tovarišica učiteljica govori tako lepo v materinem jeziku. Naučila sta se že toliko lepih stvari.

Vsi pionirji radi hodijo v šolo. V novi šoli se učijo o naši hrabri vojski, ki povsod preganja nemške suroveže in o našem ljubljennem maršalu TITU.

Vsi pionirji so se že v novi šoli naučili pisati z velikimi črkami. Napisali so pismo maršalu Titu.

Poglejmo, kaj pišejo pionirji!

PIONIRJI PIŠEJO MARŠALU TITU
DRAGI NAŠ MARŠAL TITO!

TVOJI HRABRI VOJAKI PARTIZANI SO NAM PRIBORILI NAŠO SLOVENSKO ŠOLO.

ZELO SMO JIM HVALEŽNI. VSE BOMO STORILI ZANJE IN JIM POVSOD POMAGALI, KJER BOMO MOGLI.

KMALU BO TVOJA HRABRA VOJSKA IZGNALA NEMCE IZ NAŠE DRŽAVE.

POTEM BOMO ZOPET VSI SVOBODNI.

SMRT FAŠIZMU -
SVOBODO NARODU!

PIONIRJI

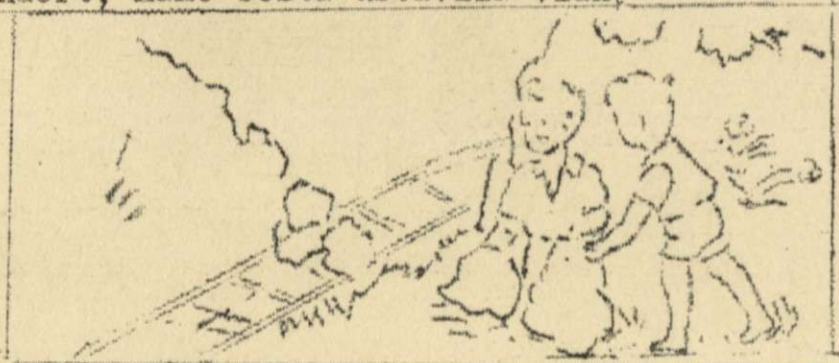
XX
VSE ZA PARTIZANE! ŽIVELA NAŠA VOJSKA!
ŽIVEL MARŠAL TITO!
XX

PIONIRJI TEKMUJEJO

Napad na vlak

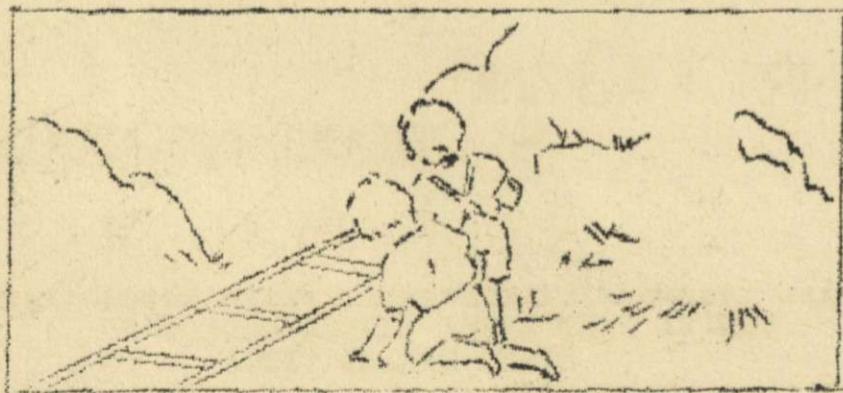
Vlak ustaviti - to pa že ni majhna reč za naše pionirje!

Pionirja Lukec in Nacek sta naredila načrt, kako bosta ustavila vlak.

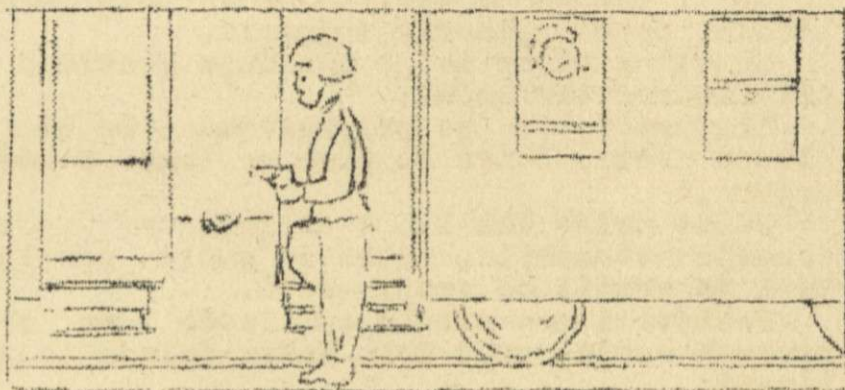

Železniška proga na ovinku. Pionirja valita težke skale na progo.

Po težkem delu poiščeta pionirja zaklon za veliko skalo in opazujeta. Iz daljave prihaja vlak.

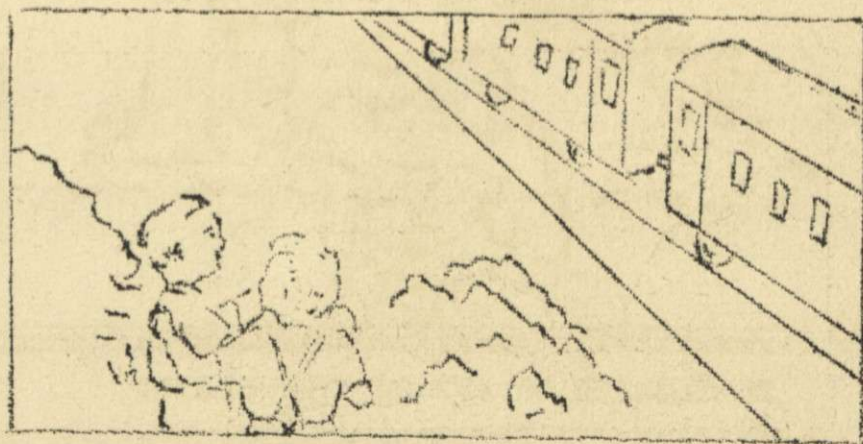

Tresk! Vlak zavozi v
skale in se ustavi.
Preplašeni Nemci ska-
čejo iz vagonov.

Pol ure je minulo, preden so Nemci odstra-
nili skale in popravili škodo na stroju. Jeza
in nervoznost zaradi polurne zamude jim ni
nič pomagala. Še prav hiteli so v skrbeh, da
jih na tem nevarnem kraju ne napadejo parti-
zani.

Vlak odpelje. Pionirja vstaneta izza skale
vsa vesela nad uspelo akcijo.

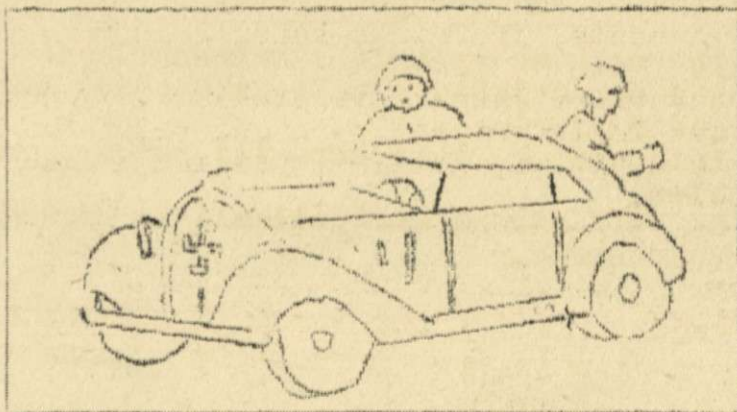
Zagrebla sva late v pesek toliko, da so le konice šeblov gledale na dan.

Pravkar sva dogotovila delo, ko naju je straža obvestila, da se avto približuje. Skočila sva v bližnje grmovje ob cesti, da bi mogla opazovati ves potek. V napetem pričakovanju zagledava nabito poln avtomobil švabske policije.

Še malo! Kaj bo? Bo imelo uspeh naše delo - ali smo se zastonj trudili? Tako sva premišljevala.

Sedaj! Vozilo vozi čez past.

Rrsssk! je zaškripala lata, nato oglušujoč pok in sikanje zraka. Pnevmatike so raztrgane. Avto se je ustavil, policija je iz-

stopila ter z besnimi obrazi in jeznimi klovtnjami tipala uničena kolesa.

Naše delo se je odlično posrečilo. Švabi niso mogli naprej.

Pritajeno sva čepela v grmovju in čakala kaj bo.

Dva policista sta odšla nazaj v vas, ostali pa so stražili okrog avtomobila in se niso nikamor oddaljili.

Pionirčki ali že veste...

da je Rdeča Armada začela novo, veliko ofenzivo v Rumuniji in prodira sedaj nezadržano naprej v središče Rumunije in proti Jugoslaviji z namenom, da se združi z vojsko našega maršala Tita;

da se je 15. avgusta začela nova invazija v južni Franciji. Zavezniki so na tem odseku prodrli že 180 km v notranjost ter ujeli nad 17.000 sovražnikov in tri nemške generale;

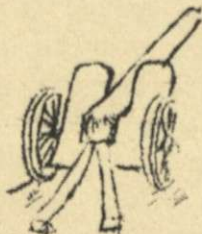
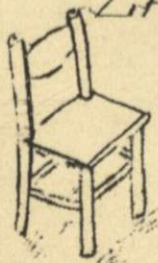
da so druge zavezniške armade v Franciji oddaljene od nemške meje še dobrih 200 km. Zavezniška vojska je obkolila Pariz - mesto samo pa so osvobodili francoski rodoljubi;

da hrabri poljski partizani kljub strahovitim nemškim napadom držijo velike predele mesta Varšave v svojih rokah;

da naša Narodno Osvobodilna Vojska po vsej Jugoslaviji vedno huje udarja po okupatorju. Vsak dan se naši vojski priključujejo v vedno večjem številu četniki in domobranci, ki so bili zapeljani in se sedaj spoznali z močjo;

da lahko kmalu pričakujemo končni udarec naše NOV po okupatorju.

ZA BISTRE GLAVICE

Začetne črke predmetov, ki jih vidiš na sliki, so obenem začetne črke imen velikih mož naše dobe. Kdo so ti možje?

